

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenemš nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 96.

V Ljubljani, v četrtek 26. aprila 1888.

Letnik XVI.

Kandidatje

za dopolnilne volitve v mestni zbor I. razreda, ki voli jutri dné 27. aprila, so:

Henrik Ničman, knjigotržec in hišni posestnik.

Dr. Josip Staré, finančne prokureture pristav in hišni posestnik.

Josip Tomek, graščak

Ivan Velkoverh, hišni posestnik.

V Ljubljani 26. aprila 1888.

Narodni volilni odbor.

Steber Avstrije ob Adriji.

Znamenita in burna je bila seja državnega zbora dné 20. t. m., ostala bo dolgo v spominu našim parlamentarcem. Vredno se nam zdi, da nekoliko dopolnimo poročilo v dotični seji.

Dalmatince Borčić je ostro potipal oficijozne liste, ki so nekako zaničljivo pisali o Strossmayerjevi slavnosti. Povod temu je bila, pravi poslanec, ali mala fides ali nevednost. Adresa, katero so podpisali nekateri slovanski poslanci, ni se dotikala politike. V potokih je tekla slovanska kri za prestol in državo, pri vsaki priliki so slovanski rodovi avstrijske države pokazali neupogibno zvestobo in vdanost prevzvišenemu vladarju in cesarski družini, in vendar se zastopniki teh narodov ne morejo uspešno braniti proti neopravičenemu očitjanju panslavizma.

Ako naši pritlikavi nasprotniki ne vedó, kdo je Strossmayer, povedó jim Mingheti, Olivier, Laveley, Gladstone in učeni francoski škof Dupanloup.

Dunajski demokrat dr. Lueger je rekel med drugim s svojega kosmopolitičnega stališča, da dober Avstrijec ne more imeti srčneje želje, kakor da vsi razni narodi v Avstriji v miru živé.

Dalje je rekel, da so Slovenci in Hrvati na jugu države steber avstrijskega rodoljuba nasproti italijanissimom; in če kdo tako dobro pozná razmere, kakor on, mora priznati, da so doli v Trstu Slovenci podpora proti italijanissimom.

V teku seje se je tržaški poslanec Luzzatto oglašil k stvarnemu popravku ter v imenu svojih italijanskih tovarišev odločno ugovarjal trditvam g. dr. Luegerja. Trdil je, da je večina primorskega prebivalstva italijanska in ravno tako avstrijskega mišljenja, kakor druge narodnosti v Primorji.

Poslancu Luzzattu je odgovoril dr. Vitezić, rekoč: Poslanec tržaškega mesta, Luzzatto, je trdil, da so primorski Italijani zvesti Avstriji in da v tem oziru ne zaostajajo za nobeno drugo narodnostjo. Tako izjavo slišim z veseljem. Če pa je gosp. poslanec (Luzzatto) spomnil se sedaj mojega lanskega govora, v katerem sem rekel med drugim, da je v Primorji tudi „irredenta“, moram mu odgovoriti, da niso vsi Italijani „irredentisti“. „Irredenta“ je v Istri, so pa tudi Avstriji zvesti Italijani.

Dalje je gosp. poslanec Luzzatto dvakrat, trikrat trdil, da so v Primorji Italijani v večini. Mislim, da mi ne kaže družega, kakor da navedem številke zadnjega ljudskega štetja za vse Primorje. Iz teh razvidimo, da živi v Primorji 320.856 Slovanov (Hrvatov in Slovencev), in le 276.605 Italijanov. Torej je po zadnjem ljudskem štetju 44.251 Slovanov več, kakor Italijanov.

Govor poslanca Šukljeja

v državnem zboru dné 19. aprila 1888.

(Dalje.)

Pojdimo korak dalje. Veliko se očita desnici, in priznam, da ima večina svoje velike napake in nedostatke, ali tega nam vendar nobeden ne more odrekati, da je večina vedno skrbela, da se vredí državno gospodarstvo, odstrani primanjkljaj, in da se v tem oziru nismo bali nobenih žrtev.

Ko bi bila danes navada, kakor je bila v 17. in 18. stoletju v Angliji, zbornicam dajati priimke, gotovo bi si — prosim, visoka vlada naj tega ne prezre — ta zbornica in ta večina pošteno zaslužila priimek, epitheton ornans požrtovalnega. (Dobro! dobro! na desnici.)

Ako pa si ogledamo vašo finančno upravo, iz vsega spoznamo, da hočete le prikrivati primanjkljaj in ga — da rabim navaden izraz — zamazati. To se vidi že iz proračunov preostankov v blagajnicah.

Pokritje blagajnic sme se rabiti, vendar ne sme nikoli biti v proračunu, marveč mora primanjkljaj imeti svoje mesto v finančni postavi. Zato leti 1873 in 1874 nista bila brez primanjkljaja, kakor vi trdite, marveč znaša primanjkljaj 1873. leta 12.380.000 gld., ki so se vzeli iz blagajnic, in primanjkljaj l. 1874. bi jaz preračunal na 28.337.000 gl. Ne gledé na porabljene preostanke v blagajnicah in skupiček za Fran Josipove železnične akcije najdem še jeden vir dohodkov 8 milijonov v neproračunjenem skupičku rente.

Ako vse to jemljemo v poštev, pridemo do primanjkljajev, ki sem jih navel za leti 1873 in 1874. Leta 1875. imamo primanjkljaj, ki ni znesel le 8.425.000 gld., kakor je zračunil g. poročevalec, marveč 15.464.000 gld., ako prištejemo še porabljene ostanke v blagajnicah; in če vzamemo leto 1878., ko je bil velik primanjkljaj, kar je naravno, tudi najdemo, da primanjkljaj ni znesel le 94 milijonov, ampak mnogo več.

Tukaj apelujem na srd opozicije, ki je bila včeraj tako vznemirjena, ko je g. poslanec dr. pl. Plener neopravičeno grajal, da je v proračunu tudi okoli 800.000 gld. posojilnih dolgov iz hranilnic. V računskem zaključku in v proračunu leta 1878. pa lahko čitate, mislim v poglavju XXXVII.: „Znesek zlate rente 25 milijonov gld.“

Na eni strani so delali dolgove, na drugi pa posojila vpisovali kot dohodke. Ti popravki so potrebni. Ako pa vse to pomislimo, dobimo za devetletno dóbo 1871 do 1879 — tukaj računam malo

LISTEK.

Prevara.

(Dogodba iz loveškega življenja, zapisal y.)

(Dalje.)

Naj je bil pa tudi naš starina zelo prileten, došel je vselej redno k sejam. Spodobilo se je, da graščina dá dober vzgled tudi v takih slučajih. Njegov voz je vselej že pred deveto uro obstal pred županijsko pisarno. V debato se on ni veliko mešal, posebno še takrat ne, ko so nekateri prišli že preveč v ogenj. Če je bil pa za mnenje vprašan, tedaj je mirno svoje povedal, in ponehalo je tudi vse govorjenje. Odborniki so vedeli, da jih ta mož, kar se učenosti, ali tudi praktične skušnje tiče, daleč presega. Zato je največkrat njegova obveljala. Sicer pa je le bolj pustil drugim besedo. Če se je kaj obravnavalo, kar bi zadelo graščino, bil je mož odločen in vnet za svojega gospodarja, da bi ne bil z lepa od njega kaj tacega pričakoval. Da bi graščina kake dolžnosti sprejemala, branil se je, kar le moči. To se mu je tudi večkrat privatno očitalo. „Kaj hočete?“ je odgovoril, „za-se bi že odjenjal,

a ker zastopam koristi družega, smem le v skrajni sili kaj privoliti“.

Zadnja seja vršila se je prav mirno. Popoldne zapuščali so že nekateri odborniki pisarno. Kateri so imeli še kaj posebnega, ostali se še nekaj časa, pa okoli polu ene bili so že tudi ti na poti, poiskati si kaj za telo. Bližnji srenjski očetje šli so na svoj dom, daljni bolj premožni so pa hoteli pokazati, da jim ni toliko za tisti danes zaslužen goldinar. Šli so v krčmo obedovat.

Glavne seje vršile so se navadno ob četrtkih. Tako je domača gospóda imela čas vdeležiti se družbe naših očetov.

„Kaj, gremo pogledat, kaj počno?“ praša eden, ko je že polu dveh odbila.

„Zakaj ne! Po kosilu kozarec vina ne škodi. Danes ni šole, naj se človek malo razvedri. Opomnim pa Vas, gosp. Miha, nikar se ne vtikajte, če kak prepir nastane, znate kaj tacega dobiti, kakor jaz. Že veste, kaj mislim — opomni g. Matija.“

„Bodite brez skrbi! Le poslušal bom in opazoval.“

Osem gostov dobimo v sobi. Ravno s pečenko končavali so obed. Pogovarjali so se še o nekaterih rečeh, katerih menda še niso končali pri seji. Pa

kmalu se je zasukal pogovor na Bolgarijo, bolezen nemškega prestolonaslednika in tudi na slovenske razmere. Ko bi bila takrat nam dana oblast, ali zamotano štrečno v Bolgariji rešiti, ali dognati srečno operacijo imenitnemu bolniku, ali ko bi bile nam izročene slovenske razmere — člen XIX. imel je glavno vlogo — gotovo bi ne bilo bolj pretkanih diplomatov, ne spretnejših zdravnikov, pa tudi ne boljših in nesebičnejših prvakov in voditeljev slovenskega naroda, kakor smo bili mi takrat z jezikom.

Pogovor je prešel na letino, na zadnje na lov.

Bili so v družbi štirje izvrstni lovci, in vsak je vedel kaj zanimivega povedati. Tako nam je eden natvezel, da je zajca ustrelil kar tri metre visoko na drevesu. V vejah je čepel in lušil skorjo od debla.

„Ta je pa že predebela za nas!“ oglesi se eden. „Še nikoli nisem videl zajca plezati na drevo, kakor kako mačko ali veverico.“

„Saj tudi ta ni znal te umetnosti. Prav lahko je v vejevje zašel in še danes Vam lahko ono drevo pokažem.“

Neverjetno gledamo vsi bahatega loveca.

„Gospodje, kaj ne veste, kaka zima je pri nas

drugače kakor gospod finančni minister in pridem tudi do drugih sklepov — skupnega primanjkljaja okoli 326 milijonov; ako od tega odštejemo preostanke v znesku 24,800.000, vendar še ostane 301 milijon primanjkljaja za devet let ali povprek na leto 33½ milijona gld.

V dōbi od 1880 do 1888 imamo pa te-le izide.

Računske zaključke imamo le do 1886. leta, ozirati se bom torej moral za leti 1887 in 1888 na proračune; ker pa se je pokazalo, da so bili vspehi vedno ugodnejši od proračunov, kar je bilo gotovo tudi leta 1887, ker bi sicer finančni minister ne posegel po gotovinah v blagajnicah, je to pač stvar, ki vpliva na račun le meni v kvar.

Opomniti še moram, da za 1887 ne vzamem primanjkljaja 27 milijonov, kakor se razvidi v finančni postavi, marveč z ozirom na kredite za oboroževanje 67 milijonov. Na ta način dobim skupen primanjkljaj 219,746.216 gld., torej povprek na leto 24,410.000 gld.; letni primanjkljaj se je na leto zmanjšal za celih 9 milijonov, kar je vendar nekako zboljšanje.

To zboljšanje je toliko večjega pomena, ker smo ga dosegli brez dōbe gospodarskega razvoja, akoravno smo prevzeli velik del bosanske okupacije, akoravno smo velik del teh primanjkljajev porabili za produktivne namene, železnice itd. — ne vem, ali gosp. poslanec dr. Grégr prišteva te tudi k nerodovitnim stroškom — akoravno sili dalje evropski nevarni položaj, da izvanredno napnemo davčne sile, in akoravno velja ter požre vse večje in nove davke ona postava rastočih državnih stroškov, katero je g. poslanec dr. Grégr v svojem govoru popolnoma prezrl.

To sem navel, da kritiko omejim na pravo mero, in ne z namenom, da bi samega sebe ali koga drugega v zbornici ali zunaj nje hotel varati o težavah finančnega položaja.

So pa tudi vesele točke v letošnjem proračunu, in k temu prištevam najprvo mogočnost, da se bo primanjkljaj 21 milijonov pokrili iz gotovine v blagajnicah. Rečem pa naravnost, da blagajnično pokritje po svoji naravi ni ugodno za večkratno ponavljanje.

Res je tudi, da se davki ugodno stekajo, in da tudi državne železnice več nesejo. Toda, gospōda moja, vse to zgine nasproti resnici, da se obresti državnih dolgov izvanredno hitro množē. Od lanskega leta so se obresti pravega državnega dolga pomnožili skoraj za tri milijone. To nas sili, da davčno zakonodajstvo tako preosnujemo, da dobi država večje dohodke. (Dalje prih.)

Govor finančnega ministra vit. dr. Dunajevskega

v državnem zboru dnē 18. aprila 1888.

Dosedanja generalna debata o proračunu za l. 1888 ima po moji misli isti značaj, ona bistvena znamenja, kakor prejšnje generalne debate o budgetu. Dosedanji gospodje govorniki so ostro kritikovali politiko skupne vlade. Nikakor nočem odrehati gosp.

in kake zamete burja napravi? Ono leto je padlo obilno snega. Pokličem svojega psa in grem dopoludne na lov. Kmalu dobiva zajčji sled in hajdi za njim! Pes je korakal počasi pred menoj, jaz sem pa le gledal po tleh, kje se razgubē dolgouha stopinje. Do onega drevesa jih sledim, naprej ne. Burja je pa ravno tam napravila visok zamet gori do vej. Ko malo postojim, razločim v megli, da se nekaj debela tišči in malo premika. Pes je postal nemiren, ko sem ga pridržal, takoj sem spoznal, koga imam pred seboj.

„Da sem le enkrat sprožil, mi boste lahko verjeli, blizo je bilo in na vzvišeni prostor sem meril. Ko stopim k drevesu, ležal je na snegu velik zajec. Pomladi, ko je sneg skopnil, zmeril sem višočino, kjer ga je dohitela smrt, in dobre tri metre je bilo do vej.“

„To je lahko mogoče, verjamemo, če tudi nismo bili zraven, sicer pa lovci tako pretirate, da bi človek tudi lahko zmeril, za koliko nas je nadelal“, oglasi se eden iz družbe.

„Vas, g. nadlogar, bi pa ne mogel z lepa oslepiniti, kaj ne?“ vpraša g. župnik.

„Mene? O me je, me je! Še dandanes sem hud, ko se na te spomnim. Star človek veliko poskusi.“

poslanec pravice graje in z največjo varčnostjo uporabljene pravice pohvale. Izraziti hočem le svojo veliko zadrego, ker je bilo sproženih toliko raznovrstnih vprašanj, da nikakor ne morem na posamezna temeljito odgovarjati, in bi morda tudi visoki zbornici ne bilo všeč. Gotovo bodo drugi moji tovariši v ministerstvu pri posameznih točkah svojega področja isto povdarjali, kar je najvažnije v tem oziru.

Ako po večletni navali in vsled vladne dolžnosti v generalni debati ono presojam, kar se je splošno očitalo vladi, moram se z državnim proračunom obširneje pečati ter ga pokazati v svetlejši luči, kakor so to storili nekateri gospodje govorniki s kratkimi opazkami. Ako se nekatere reči, ki so postavno določene, sedaj očitajo vladi, tako n. pr. postavna pogodba s severno železnico, moram reči, da je to res judicata. Vlada je v obeh zbornicah razložila vse vzroke, ki so govorili za pogodbo. Ker ni torej nobenega praktičnega namena, da bi zopet ponavljali stvar, ne bom več govoril o nasvētih, ki so že postali postave. Tudi ni naloga vlade, da bi govorila o tem, kar je še-le predmet posvetovanj v odsekih.

Kolikor poznam parlamentarna načela, navade in opravljeni red, mislim, da mi ni treba danes govoriti o borznem davku. Le toliko opomnim, da se finančni minister v sedanjih razmerah ne bo upiral novemu izdatnemu davku (veselost), le prepričati se mora, da tak davek v resnici zagotavlja državi velike dohodke in ne škoduje opravičenim koristim. Finančni minister more se v tem oziru motiti, kakor vsakdo. To je umevno.

Eden gospodov govornikov je tudi obširno govoril o novi vladni predlogi gledē davka od žganih pijač. Tudi o tej stvari iz ravno omenjenih vzrokov ne bom govoril. Le nekaj bom omenil. Eden gospodov je meni očitil, da se je sklenil račun kontingenta med obema državnima polovicama na podlagi produkcije. Tū je treba pristaviti: one produkcije, ki je določena za domačo potrebo. O tem bomo še pozneje govorili.

Dalje se je očitalo, da se je državni proračun prepozno predložil. Gospōda moja! Ne dā se tajiti, da je bil ravno proračun za leto 1888 skoraj že polu leta v rokah gospodov poslancev. Tudi v odseku sem že večkrat povdarjal, da z ozirom na obstoječe ustavne razmere, z ozirom na oba državna zbora, 17 deželnih zborov in delegacije ne najdem druge pomoči, da bi se o pravem časi rešil državni proračun, kakor bi si želel finančni minister; predrugačiti bi se moralo finančno leto. To pa ni odvisno le od mene ali vlade; o tej stvari vrše se obravnave že leta in leta, in jaz gotovo želim, da bi se dobro končale. Kako bi se po vzgledu drugih držav hitreje rešil državni proračun, to prepuščam visoki zbornici. Jaz mislim, da ni moja stvar pričenjati inicijativo v stvareh, ki so „forum internum“ visoke zbornice. Ako bo treba mojega sodelovanja, prosim, razpolagajte ž njim.

Če se ne motim, preračunil nam je g. poslanec dr. Menger drugačen upravni primanjkljaj, kakor sta ga budgetni odsek in vlada. Številke stojē proti številkam in težko je ustno izpeljati temeljite dokaze pro ali contra; a na nekaj moram opozoriti: Če je hotel poslanec z opazkami grajati proračun vlade,

„Kako pa je bilo?“ vprašam g. nadlogarja. „O prav naravno! Pa peljal sem se takrat tako dobro, kakor ne prej, ne pozneje.“

„Pa vendar nam povejte!“ opomni gospod župan.

„Preveč se boste smejali staremu možu, potem me imate še Vi za norca, kakor me je oni takrat imel; ne povem rad kaj tacega.“

„No pa vendar nam! Saj šalo razumemo.“

„Do zdaj sem samo svoji ženi povedal. Najprvo je bila huda na malopridneža, potem pa se je še moji lahkovernosti začela smejati, in še dandanes me draži, kedar pridem z lova: če nisem morda sivega medveda streljal.“

„Kaj, s sivim medvedom ste imeli opraviti? Saj jih tū ni!“

„Jaz ne, pač pa tisti, ki me je takrat speljal na limanico.“

„Povejte, povejte nam! prosi g. župnik, saj se Vam še tako ne mudi domov in Vi svoje dogodke tako na kratko poveste.“

„Kaj ne? Vi se boste pozneje z menoj norčevali, ali pa zopet v kaki časopis pisali, kar Vam tukaj bolj zaupno povem.“ Pri zadnjih besedah se pomenljivo ozre na mene. (Dalje prih.)

pomisli naj blagovoljno, da ne morem drugače določiti obresti železničnih dolgov, kakor vse druge državne dolgove, namreč po plačilnem obroku. Kar je treba plačati dnē 1. januarija 1889, ne morem staviti v proračun za 1888 leto. Zasobne železnice imajo drugo metodo; to je njihova stvar.

Kar se tiče podpore „Lloyd“, znano je vsakemu, da nisem vstel vse podpore, in sicer iz tega vzroka, ker vlada nima pravice. Ako legislativa potrdi pogodbo, porabila se bo ostala svota; drugače ni mogoče.

Kar se tiče poštних hranilnic, tudi ta graja ni utemeljena. Kaj je v proračunu gledē poštних hranilnic? Dohodki in troški. Na razločke v kurzi rent pa se državni proračun ne more ozirati; kajti državni proračun je sestava dohodkov in stroškov, ne pa bilanca premoženja, kakor je v navadi pri privatnih gospodarskih zavodih.

Kar se tiče proračuna v obče, moram reči: Vsako leto nasprotniki trdijo isto, in vsako leto mora minister isto odgovarjati. Po svojem prepričanju smem trditi, da je slaba sodba o naših financah neopravičena. S tem pa nočem trditi, da sem popolnoma zadovoljen z vspehom. Saj veste, da bo finančni minister težko kdaj zadovoljen s proračunom, ako hoče vestno izpolniti svojo dolžnost. Ako pa pregledamo razvoj državnih dohodkov in stroškov v teku daljše dōbe, ako pomislimo, da ni nobena vlada, noben finančni minister, in nobena zbornica popoln gospodar državnemu proračunu, ker nihče ne more zapovedovati solncu in vetru, snegu in dežju in različnim gospodarskim oviram — ako vse to pregledamo, moramo priznati, da so se državne finance dokaj zboljšale. Pomisliti je treba, da so po proračunih znesli primanjkljaji v dōbi od 1872. do 1879. leta 214,809.604 gold., torej povprek na leto 26,851.200 gold.; v dōbi od 1881 do 1886 leta pa 210,639.531 gld., torej povprek na leto 35,106.588 goldinarjev. Povprečni primanjkljaj v novejši dōbi je večji. Gledē resničnega primanjkljaja pa se je treba ozirati tudi na računске zaključke. Na podlagi računskih zaključkov od 1872. do 1879. leta znese skupen primanjkljaj 279,096.000 gld., povprek na leto 34,887.000 gold.; v dōbi od 1881 do 1886 leta znese primanjkljaj 119 milijonov, torej na leto 19 milijonov. (Čujte! čujte! na desnici.) V prvi dōbi je bil primanjkljaj z ozirom na proračun za osem milijonov večji, v drugi dōbi pa za 15 milijonov nižji kakor po proračunu. (Čujte! na desnici.)

Jaz nisem navel te primere z namenom, da bi kritikoval, ker vem, da noben finančni minister ne more biti tej stvari popolnoma kos, marveč ker nimamo drugega sredstva, da bi presojali razvoj stalne in vendar preminjajoče se prikazni v državnem življenji, kakor da pregledamo daljšo dōbo; in na to opiram svojo misel, da slaba sodba ni utemeljena. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. aprila.

Notranje dežele.

Cesarica in nadvojvodinja *Marija Valerija* pripeljali se bodete dnē 30. t. m. s posebnim vlakom iz Monakovega na Dunaj ter bodete še isti dan odšli v cesarski grad Lainz.

Poljedelsko ministerstvo razpošilja poročilo o svojem delovanju od leta 1881 do 1887, iz kojega se razvidi, kaj se je v tej dōbi storilo za poljedelstvo, za pouk o poljedelstvu in rudarstvu, za zavarovalne in kreditne zavode, za kmetijske družbe i. t. d.

Gospodarski odsek državnega zbora se je predvčerašnjim posvetoval o pogodbi z Lloydom. Skupna pogodba je bila sprejeta in poročevalcem imenovan poslanec Sochor. Na neko interpelacijo poslanca Hevere je odgovoril minister Bacquehem, da bo Lloydova družba otvorila v Pragi posebno agencijo.

Zastopniki *avstrijskih železnic* so sklenili v seji, ki se je vršila na Dunaji dnē 23. t. m., da se bo ustanovila posebna zavarovalnica za železniške služabnike, s pomočjo koje se bo izvedla nova postava gledē zavarovanja zoper nezgode. Treba bo rešiti le še vprašanje, katerih vrst služabniki so po novi postavi primorani, da se zavarujejo.

V *Krakovu* je došel predvčerašnjim ukaz ministerstva, da se mora pričeti zgradba kirurške klinike.

Novi *mostarski metropolit*, Leontije Radulović, se bo v kratkem odpeljal na Dunaj, da se zahvali cesarju za imenovanje.

Vnanje države.

Srbski kralj je pred nekajimi dnevi sprejel Garašanina, Nikolo Kristića in Radivoja Milojkovića, s kojimi se je dlje časa posvetoval. Ta konferenca spravlja se v zvezo s krizo v radikalnem taboru. Ako bi tudi ne bilo še resnično, da je kralj že sedaj primoran misliti na slučaj vladne spremembe ali javno kazati ta svoja uvaževanja, toliko je vendar gotovo, da so radikalni elementi v neprestanem boji z ministerstvom in se shujša obestransko razmerje z vsako predlogo, koja se izroči skupščini v razpravo. Koliko časa bo moglo ministerstvo še posredovati mej kraljem in skupščino, je veliko vprašanje; da se do sedaj še ni razrušil v Srbiji veljavni vladni sistem, zasluga je edino le še Gruiceve diplomatske spretnosti. Kolika je slednja, dokazuje nam najbolje okoliščina, da je vzlic današnjim jako neugodnim razmeram sijajno prodrila v skupščini nova postava o preosnovi vojne.

Z ozirom na razpravo v avstrijskem državnem zboru o zunanjem položaju pravi **ruski** „Srjet“: „Avstrija mora uporabiti češki patriotizem za vrvanje razmer z Rusijo. Sporazumljenje zaradi balkanskega otoka je jako lahko doseči.“ Temu nasproti pa naglašja „Grazdanin“, da se more rešiti balkansko vprašanje le potom razsodbe o srbskem vprašanju. Srbija je za Rusijo najvažnejša točka na Balkanu.

Angleška kraljica prišla je predvčerajšnjim dopoldne v Charlottenburg. Na kolodvoru jo je sprejela **nemška** cesarica, njena hči. Pozdrav med obema vladaricama je bil jako gniljiv. Dolgo časa ste se držali oklenjeni ter pretakali solze. Takoj po svojem vstopu v grad Charlottenburg je obiskala bolnega cesarja, ki je ležal v svoji delalnici na naslonjaču. Ostala je pri njem le pet minut, ker se je bala, da bo razburjenost slabo vplivala na njegovo zdravje. Zdravniki so konstatovali, da je ostal ta obisk brez neugodnih posledic za visokega bolnika, kojemu se je zadnje dni obrnilo toliko na bolje, da je zapustil profesor Krause svoje stalno stanovanje v gradu. Popoldne je obiskala kraljica cesarico Avgusto in prestolonaslednikovo družino. V ulicah, po kojih se je vozila, bila je velikanska množica ljudi, ki jo je navdušeno pozdravljala.

V **francoskem** ministerskem совету je predvčerajšnjim naznanil ministerski predsednik Floquet, da so poulični izgedi ponehali in da je vlada vse potrebno ukrenila, da se ne ponové. — Predsednik republike, Carnot, je včeraj dopoldne nastopil svoje napovedano potovanje. Spremljata ga ministra Deluns-Montaud in Lockroy. „Figaro“ je trdil, da bo imel Carnot v Bordeauxu politički govor. Ta vest se je obistinila, kajti Carnot je naznanil pred svojim odhodom ministerskemu совету obseg tega govora, ki bo edini na celem potovanju. Isti list tudi poroča, da se je grof Pariški izjavil za presojo ustave. — Zbornica je predvčerajšnjim sklenila posvetovati se o predlogu poslanca Barodeta, naj se odpravijo redovi. Floquet je rekel, da nima ničesa zoper, ako se razpravlja ta predmet, da ga bo pa on sam pobijal. Carina petih frankov od moke in turšice je bila sprejeta. Minister mornarice je potem izročil predlogo, v koji se zahteva kredit 62 milijonov. Ta svota se razdeljuje računski od leta 1889 na osem let ter se bo porabila za utrjevanja vojnih pristanišč v Brestu, Cherbourgu in Toulonu. — Izmed 38 poslancev Seine-departementa podpisalo jih je 32 izjavo, s koje se obsoja postopanje plebiscistov. — Isti dan razpravljali se je v senatu vojni zakon. Freycinet je zagovarjal načrt komisije, ki določuje triletno službo ter takó daje vladi zadostno število vojakov na razpolaganje v obrambo dežele. Oglasili so se mnogi govorniki, ki pa so bili takó različnih nazorov, da se je morala danes nadaljevati debata. — Pariški občinski svet je izročil predlog odbornika Hovelacque-a posebni komisiji. Redarstveni prefekt je ugovarjal obitanju, da redarstvo prizanaša boulangistom, ter je dostavil, da bo zabranilo redarstvo vse shode in zbiranja ljudi po ulicah.

Italijanski zbornici predložil je dne 24. t. m. ministerski predsednik Crispi listine o Afriki, rekoč, da bodo tiskane še-le v šestih dneh, ker so jako obširne. Bonghi je predlagal, čemur je pritrdil tudi Crispi, naj se določi razprava o interpelaciji gledé afriške ekspedicije na tretji dan, odkar bodo razdeljene tiskane listine mej poslance. Zbornica je temu pritrdila. — „Tribuna“ javlja, da je turški sultan nemudoma odpoklical svojega veleposlanika v Rimu, ki je takoj po došlem pozivu odpotoval v Carjigrad.

V **angleški** spodnji zbornici je naznanil Gladstone, da bo vladi nasprotna stranka pri specialni debati o proračunskih dohodkih glasovala zoper novo carino od vina. Za drugo čitanje proračunskih dohodkov je stavil podpredlog, naj se takó vredí dedščinski davek, da bodo bremena enaka pri premičninah in nepremičninah, kakor hitro bo parlament olajšal krajevne davščine. Ta podpredlog Gladstoneov je pobijala vlada kot nezaupnico ter se je konečno po sedemurni živahni debati zavrgel s 310 proti 217 glasovom. Zakon o proračunskih dohodkih je bil potem v drugem čitanju potrjen. — Predsednik angleškega krajevno-upravnega urada, Ritchie, sprejel je zastopnike mnogih mest, ki ugovarjajo temu, da bi se po novi krajevno-upravni postavi uvrstili v okvir okrožij. Po navedenem zakonu imela bodo namreč samostojno upravo samó

ona mesta, ki imajo več od 120.000 prebivalcev. Na čelu deputaciji je bilo več poslancev. Sir William Harcourt je posebno naglašal, da hočejo mesta za-se obdržati one ustanove, ki so sad njihovega truda. Minister je odgovoril, da je težko ozirati se na te mnoge pritožbe, ako se hoče sploh ohraniti načelo, da bo število prebivalstva podlaga novi razdelitvi v okrožja. Vendar pa bo naznanil svojim tovarišem izjavljene mu želje.

Turčija se zelo trudi, da bi dobila po otvorjenju turško-srbskih železničnih prog v svoje roke tudi razpošiljanje inozemskih poštnih pošiljatev. Zapretila je celó, da bo zabranila razpošiljanje tujih poštnih vreč, toda nobena država ne smatra te grožnje resno, ker bi potem tudi Turčijo zadela ista osoda v inozemstvu. Vsa zastopstva so složna v tem, da bodo izročila svoja pisma raje tujim poštam, dokler ne bodo mogli dati turški poštni zavodi zadostnega jamstva. — Preklečuje se vest, da je ruski veleposlanik Nelidov opozoril Turčijo, da mora takoj izplačati zaostalo vojskino odškodnino za l. 1887. Istina pa je, da turška vlada ni popolnoma zadostila svoji dotični dolžnosti, kajti namesto mesečnih 30.000 šterlingov odrajtovala je le po 10.000 do 15.000 šterlingov. Njen dolg nasproti Rusiji iznaša torej za letošnje leto blizo eden milijon šterlingov.

Portugiškemu kralju Luiz u se jako počasi povrača zdravje. Kralj je že nekaj mesecev sem komaj dvakrat ali trikrat zapustil grad. Kakor zatrjujejo dvorni krogi, namerava vladar v kratkem odpotovati v inozemstvo, kjer se bo posvetoval s slavnimi zdravniki o svoji bolezni, pozneje pa bo šel v kake toplice na Nemškem.

Izvirni dopisi.

Iz Vipave, 24. aprila. Pred nekoliko dnevi sem čital v „Sl. Narodu“, kako predrzni so v Ljubljani zakotni „dohtarji“ in kako je opeharil možicelj te vrste nekega krčmarja. Jaz Vam hočem tudi poročati o enem tukajšnjih zakotnih „dohtarjev“; zanimivo hudobijo v svarilo nevednim ljudem. Neka tukajšnja trgovka dala je 5 gld. poglavarju tukajšnjih zakotnih pisčev, da bi jej nekaj delal, pa ker se mu delo le takrat poljubi, kedar nima cvenka v žepu, ali kedar se mu že čeva krčijo, tako je storil tudi sedaj. Petak je zapil in naredil ni nič, pa s tem še ni bil zadovoljen. Veliki teden peljeta se dva sina omenjene trgovke po trgu s konji in po naključju je mali psiček prišel pod kolo in na mestu mrtev obležal. Oni „dohtar“ pa je ravno navzoč bil in porabil je priložnost. Začel je, kakor bi bil blazen, kričati, da so mu oni gospodje v naglem teku psa povozili. Pes pa še njegov ni bil, ampak nekega krčmarja; in šel je tožiti, da sta gospoda naglo vozila in mu psa povozila. Kazenska obravnava se je končala s tem, da sta omenjena gospoda dobila nekaj denarne kazni, ker ni bilo pravih prič. Omenjena gospoda pa sta se proti razsodbi pritožila in prave priče navedla, katere so potrdile, da sta gospoda vozila v navadnem teku. Za psa zahteval je ogromno svoto, da nobeden fundlandski pes ni tako drag, ker misli si je: Prazniki so pred durmi, in dobro bode, ako jaz kaj denarja dobim, da si zmočim suho grlo o praznikih. Ali zmotil se je. Oglasil se je tudi gospodar psa in ni nobene odškodnine zahteval. Zakotni pisč ostal je na cedilu, in prejkone še kako kazni dobi, ker je krivično tožil.

Dnevne novice.

(Duhovske spremembe v ljubljanski škofiji.) Kanonično umeščena sta bila prečastita gg.: Janez Virant v župnijo Mokronog dne 8. t. m. in L. Gantar v župnijo Čermošnjice 17. t. m. — Preč. Martin Končnik, župnik v Javorji, je dobil župnijo Cerkje pri Krškem. Čast. g. Franc Tavčar, kapelan na Št. Joštu, je bil prestavljen vsled lastne prošnje v Zgornjo Besnico.

(„Matica Slovenska“.) Odbor je za društveno dōbo 1888/89 takole sestavljen: Predsednik: Josip Marn; I. namestnik: Franc Levec; II. namestnik: Peter Grasselli; blagajnik: Luka Robič; pregledovalec društvenih računov: dr. Jernej Zupanec; ključarja: Andrej Praprotnik in Feliks Stegnar; overovatelja sejinj zapisnikov: Anton Bartel in Anton Kržič; pravdni zastopnik: dr. Ivan Tavčar. Gospodarski odsek: dr. Hinko Dolencec, Peter Grasselli, dr. Anton Jarc, Luka Robič, Ivan Vilhar; književni odsek: Anton Bartel, Anton Kržič, Franc Levec, Maks Pleteršnik, dr. Lovro Požar, Anton Raič, Ivan Šubic, Ivan Tomšič, Anton Zupančič, Vilibald Zu-

pančič. Odsek za pridobitev društvenikov: Anton Bartel, Anton Kržič, Franc Levec, dr. Lovro Požar, Anton Raič, Ivan Šubic; društveni zastopniki v Kopitarjevem odseku: Franc Levec, Andrej Praprotnik in dr. Jernej Zupanec; društveni zastopniki v odseku za zgradbo Vodnikovoga spomenika: Maks Pleteršnik, Andrej Praprotnik in dr. Jernej Zupanec.

(Mestni magistrat ljubljanski) je včeraj in predvčerajšnjim prebivalcem v Illovi in Hauptmanci na barji, katerih setev je pokončala zadnja povodenj, brezplačno delil semena raznih žitnih vrst in krompir.

(Kranjsko obrtno društvo) ima danes zvečer ob 8. uri v gostilni gosp. Fr. Štruklja izvaureneden občen zbor. Na dnevnem redu so volitve novega odbora in slučajni nasveti.

(V Ameriko) se je zadnje dni iz okrajnega glavarstva kočevskega izselilo 30 oseb.

(Socijalni demokratje) zanesli so svoje seme tudi že v naše pokrajine. Dne 2. t. m. smo se prepričali, kake nazore imajo ti državi in družbi nevarni življi. Čuditi smo se morali nekim tukajšnjim krogom, ki so povelečevali dotični delavski shod, na katerem so govorniki dokazali, da nimajo pojma o državi, njenih pravicah in dolžnostih. Iste prijatelje „socijalnih demokratov“ opozorimo na poročilo o shodu v dunajskem socijalno-demokratskem listu „Gleichheit“. — Enak shod se je vršil dne 22. t. m. v Trstu. Zborovanje se je pričelo s prepirom, nadaljevalo se je s krikom in končalo z babilonsko zmešnjavo.

(Župniške izpite) so od 17. do 19. t. m. naredili v Gorici č. gg.: P. Vuga, kurat v Škrbini; J. Golja, vikarij na Kamnem; Franc Leban, vikarij v Ravnici; Jos. Kadenaro, kurat v Tribuši, in Janez Kodrič, kapelan v Komnu.

(Vinska razstava v Trstu) bo meseca junija t. l. v „Polytheama Rossetti“. Poljedelsko in trgovinsko ministerstvo sta nakazala državno nagrado iz srebrnih in bronastih svetinj.

(G. Mikovics), stavbeni voditelj pri cerkvi Jezusovega Srca v Gradci, dobil je od štajerskega cesarskega namestništva koncesijo mestnega stavbenega mojstra.

(Meteor) opazovali so v nedeljo ob 7. uri 52 minut v Celovci. Velik je bil kakor debelo jabelko in svetlobel. Letel je od zapada proti vshodu. Pozneje videli so ga na Vranskem pri Sv. Jurji. Zdelo se jim je, kakor bi se jim bil prikazal iz malega oblaka. Bil je lepe svetlobele barve ter se je zgubil proti jugoistoku.

(V Reko) prijadralo je leta 1887 pod inostranskim praporom: 762 jadrnic in 186 parnikov. Domačih plovov, ki službujejo v inostranskem prometu, došlo je 885 jadrnic in 349 parnikov; v avstro-ogorskem prometu pa 1604 jadrnic in 1152 parnikov.

(Slovenska čitalnica v Gorici) praznuje v nedeljo, dne 29. t. m., svojo petindvajsetletnico z veliko besedo. Spored: 1. Overture, svira vojaški orkester. — 2. „Pobratimija“, uglasbil Anton Förster za moški zbor in samospjev. — 3. Slavnostni govor. — 4. „Kdo je mar?“ uglasbil dr. Benjamin Ipavec za moški zbor, tenor-solo, bariton-solo in orkester. — 5. Godbeni komad, svira vojaški orkester. — 6. „Oznanja zvon nam Veliko noč“, uglasbil Fr. Abt, poje ženski zbor s spremljevanjem na glasoviru. — 7. „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmi“, zložil Anton Förster za moški zbor, četverspeve, sopran in alt z orkestrom. — 8. „Ženski jok“, vesela igra, poslovenil Val. Mandelc. — Po besedi bo ples v dvorani; na vrtu, ali pri neugodnem vremenu v spodnji dvoranci slavnostni banket. Pri besedi in plesu svira vojaški orkester; petje izvršuje domači pevski zbor pomnožen s šempeterskimi pevci in s pevskimi zbori iz Kanala, Kozane in Pervacine. Couvert pri banketu stane brez pijače 1 gld.; za udeležbo oglašiti se je pri čitalničnem čuvaji vsaj do poludne prihodnjega petka. Začetek besedi točno ob 8. uri zvečer. Brez vstopnice je dovoljen vstop samo društvenikom; drugi naj si blagovoljno priskrbé vstopnice po čitalničnem čuvaji. — Preuljudno vabi vse p. n. člane in slavna narodna društva

odbor.

(K samomoru E. Benedikta.) Že več časa je bil sicer obče priljubljeni in od vseh spoštovani Benedikt zelo otožen vsled obilnega krvnega toka v glavi, in sodijo, da samomora ni pri zdravi pameti izvršil. Poleg njega v postelji našli so britev.

Telegrami.

Berolin, 26. aprila. Izvestje ob 9. uri zjutraj: Cesar je dobro spal. Mrzlica zelo majhna. Splošni počutek je začel postajati boljši.

Berolin, 25. aprila. Knez Bismarck je bil pri kraljici Viktoriji od 12. do 1. ure, potem je šel k cesarju. Kakor je do sedaj določeno, odpotovala bo kraljica Viktorija v četrtek ob 7. uri zvečer.

Pariz, 25. aprila. Grof Pariški je rekel svojim političnim prijateljem, da morajo vsi konservativci zahtevati presojo ustave. V odločilni uri bo Francija spoznala, da mora biti geslo monarhija, za katero žrtvuje on svoje moči. Republikansko časopisje pravi, da so te besede identične z onimi generala Boulangerja.

Pariz, 26. aprila. Carnot na potovanju povsod živahno pozdravljan. Posebno navdušen je bil sprejem v Limoges, kjer je bil banket.

London, 26. aprila. Spodnja zbornica je zavrgla od vlade izpodbijani zakon o krajevni upravi Irske.

Madrid, 25. aprila. Kakor poroča „Epoca“, odplula bo v Trst po barcelonskih razstavnih svečanostih oddelek španske mornarice, obstoječ iz 4 fregat in 3 križarjev.

Umrli so:

V bolnišnici:

19. aprila. Marija Keber, kajzarca, 35 let, vsled raka.
22. aprila. Jernej Hribar, delavec, 57 let, Dementia paralytica. — Janez Tome, gostič, 73 let, Marasmus. — Ana Terček, gostija, 68 let, vsled raka.
23. aprila. Lovrene Trček, gostič, 70 let, jetika. — Marija Draguš, kuharica, 47 let, vsled edema na možganih.
24. aprila. Fran Rajner, dninar, 18 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	730.1	11.6	brezv.	oblačno	7.50
25. 2. u. pop.	729.2	19.6	sl. jzap.	oblačno	dež
9. u. zveč.	728.5	14.4	"	del. jasno	

Čez dan deloma oblačno, zvečer nekoliko jasno, po noči dež. Srednja temperatura 15.1°C, za 4.9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

26. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl. 10 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	80 " 45 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 85 "
Akcije avstr.-ogerske banke	867 " — "
Kreditne akcije	274 " 40 "
London	126 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 03 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 96 "
Nemške marke	62 " 25 "

Tržne cene

dné 25. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh poven, kgr.	— 64
Rež,	4 55	Surovo maslo,	— 90
Jecmen,	4 22	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 09	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	4 55	Telečje	— 48
Koruza,	5 62	Svinjsko	— 56
Krompir,	2 67	Koštrunovo	— 36
Leča,	12 —	Pišane	— 40
Grah,	13 —	Golob	— 18
Fizol,	11 —	Seno, 100 kgr.	2 50
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	2 32
Mast,	— 70	Drva trda, 4 mtr.	7 —
Špeh svež,	— 56	" mehka, " "	4 10

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomesto vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 po zimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prilhod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 4. uri 15 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. popoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. popoldne.

Izdajatelj: Jožef Jerič.

Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdrževanje dekliške šole šolskih sester

so blagovolili darovati oziroma letnino plačati sledeči p. n. č. gospodje udje:

Lipovšek Fr., posestnik v Medlogu	3 gl. — kr.
Baloš Janez na Zg. Hudinji	2 " — "
Dr. Ipavc Gustav, zdravnik in župan v Sent	5 " — "
Jurji o. j. ž.	2 " — "
Zupanc Janez, posestnik v Gaberji	2 " — "
Gobec Mih., posestnik na Babnem	2 " — "
Černšek Franc, kapelan v Loki	2 " — "
Kralj Jožef, župnik pri D. M. pušč.	3 " — "
Skorjanec Anton, posestnik na Ostrožnem	2 " — "
Hudovernik Leopold v Celji	2 " — "
Urek Andrej, župnik na Polzeli	2 " — "
Flek Jožef, dekan v Jarenini	2 " — "
Ostrožnik Ana, pos. na Sp. Hudinji	2 " — "
Toporišič Jožef, župnik v St. Lorencu v pušč.	10 " — "
Gajšek Karol, dekan v Doberni	5 " — "
Rotnik Blaž, duh. v pok.	2 " — "
Matjašič Jur., stolni prost v Mariboru	10 " — "
Voh Jernej, župnik v Smartni	2 " — "
Selih Jurij, kapelan v Vitonji	2 " — "
Šmid Miloš, kapelan v Starem trgu	3 " — "
Gaberšek Ivan, tajnik okr. zast. na Vranskem	5 " — "
Prešeren Janez, kapelan v Sevnici	2 " — "
Berglez Janez, župnik v Artičah	2 " — "
Dr. Muršec Jožef, prof. v pok. v Gradcu	5 " — "
Friesz, major v pok.	2 " — "
Škraber Miha, posestnik na Hajd.	2 " — "
Likar Janez, priv. uradnik v Celji	2 " — "
Herič Terezija, gospa v Celji	2 " — "
Kager Ferdinand, pasar v Celji	3 " — "
Dr. Hrašovic Juraj, odvetnik v Slov. Gradcu	2 " — "
Rom Ignacij, kapelan v St. Jurji ob j. železnici	3 " — "
Kolar Vinko, kapelan pri sv. Vrb. p. Ptuja	3 " — "
Šmid Janez, bukovec	2 " — "
Balon Anton, župnik na Vranskem	5 " — "
Šah Matija, posestnik v Liscab.	2 " — "
Jurčič Jožef, župnik v Dramljah	2 " 10 "
Orožen Ignacij, stolni dekan	10 " — "
Baronica Konst. de Traux	2 " — "
Dimic Ana	2 " — "
Mikuš Valentin, mestni kapelan	5 " — "
Modic Janez, župnik na Priskovi	10 " — "
Mraz Tomaž, dekan v Vuzenici	4 " — "
Sevšek Ana, posestnica na Šmikl. hribu	5 " — "
Murn Matija, čevljar in posestnik na Bregu	2 " — "
Krišpin Krišpinovič	3 " — "
Novak Ana (recte Radoj) posestnica na Bregu	5 " — "
Bohnič Filip, dekan v Braslovcah	10 " — "
Baš Lovro, c. kr. notar v Celji (1886 in 1887)	4 " — "
Stampe Liza iz Brega	3 " — "
Gmeiner Karol, župnik v Širjah	5 " — "
Schellander Ljudovik, finančni uradnik v pok.	2 " — "
Skerbec Martin, vikar v Konjicah	5 " — "
Dolinšek Blaž, župnik na Frankolovem	2 " — "
Zigan Julij, c. kr. poštar na Polzeli	2 " — "
Volilo po j. Jern. Zupanu iz G. Hud.	200 " — "
Hudovernik Ljud.	10 " — "
Jazbec Rozalija	2 " — "
Anna Hudovernik iz mesta	2 " — "
Celjska posojilnica darovala	100 " — "
Žolgar Mihael, c. kr. profesor	5 " — "
Jera Žitnik	2 " — "
Več skupaj je dalo	7 " — "

Slomškovih zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago,

(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 do biva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lendovšču, župniku v Makolah (Maxau b. Pöltschach); III. knjiga, životopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli; Val. Orožnovih pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr. Pete knjige: „Slomškovi „pastirski listi“ ni mōči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznan denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovaneu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (6)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gosposke ulice 12.)

Brata Eberl,

izdelovalec oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so **oljnatе barve v ploščevinastih pušicah** (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapcirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapcirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupcem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — **Modroce na peresih** (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: **altarne preproge**.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franco na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., zimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franco.

Službe išče izurjen

organist (2)

zmožen tudi v kakem mestu orgljarsko službo opravljati.

Več se izvé pri vredn. „Slovenca“.